

# سوره الحاقه

شماره: ۶۹

جزء: ۲۹

محل نزول: مکه

ترتیب نزول: ۷۸

تعداد آیه: ۵۲

[ahlolbait.com](http://ahlolbait.com)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش

همیشگی.



## الْحَاقَّةُ

آن روز ثابت و حق [که وقوعش حتمی و تردیدناپذیر

است،] (۱)

## مَا الْحَاقَّةُ

آن روز ثابت و حق چیست؟ (۲)

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ

و تو چه می دانی که آن روز ثابت و حق چیست؟ (۳)

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ

[قوم] ثمود و عاد آن روز کوبنده را انکار کردند؛ (۴)



فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ

اما قوم ثمود با عذابى سرکش هلاک شدند، (۵)

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ

و اما قوم عاد با تندبادی بسیار سرد و طغیان گر

نابود شدند، (۶)



سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى  
الْقَوْمَ فِيهَا صَرَغِي كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ

که خدا آن را هفت شب و هشت روز پی در پی بر آنان مسلط کرد  
و [اگر آنجا بودی] می دیدی که آنان مانند تنه های پوسیده و پوک  
درختان خرما روی زمین افتاده [و هلاک شده اند.] (۷)

فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّنْ بَاقِيَةٍ

آیا از آنان هیچ باقی مانده ای می بینی؟ (۸)

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ

و فرعون و کسانی که پیش از او بودند و مردم شهرهای زیر و

رو شده [قوم لوط] مرتکب گناهان بزرگ شدند، (۹)



فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً

و فرستاده پروردگارشان را نافرمانی کردند و خدا هم آنان را

به عذابی سخت گرفت. (۱۰)

إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ

هنگامی که آب طغیان کرد، ما شما را در

کشتی سوار کردیم، (۱۱)

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ

تا آن را برای شما مایه تذکر و بیداری قرار دهیم و گوش شنوا

آن را [به عنوان مایه عبرت و تذکر] حفظ کند. (۱۲)



فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ

پس چون در صور یک بار دمیده شود، (۱۳)

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً

و زمین و کوه ها از جای خود برداشته شوند و هر دوی آنها

یک باره درهم کوبیده و ریز ریز گردند! (۱۴)

## فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

پس آن روز است که آن واقعه بزرگ واقع می شود؛ (۱۵)



وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فِي يَوْمِئِذٍ وَاهِيَةً

و آسمان بشکافد و در آن روز است که از هم گسسته و

متلاشی گردد؛ (۱۶)

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا<sup>ج</sup> وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ  
ثَمَانِيَةَ<sup>د</sup>

و فرشتگان [برای اجرای دستورها حق] بر کناره ها و اطراف  
آسمان قرار می گیرند، و در آن روز هشت فرشته، عرش  
پروردگارت را بر فراز همه آنها حمل می کنند. (۱۷)

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

آن روز [همه شما برای حسابرسی به پیشگاه خدا] عرضه می  
شوید در حالی که هیچ [عمل و نیت] پوشیده ای از شما پنهان  
نمی ماند. (۱۸)

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَبُوا كِتَابِيهِ

اما کسی که پرونده اش را به دست راستش دهند، می گوید:

[ای مردم!] پرونده مرا بگیرید و بخوانید. (۱۹)



إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهٗ

من یقین داشتم که حساب اعمالم را می بینم [به این سبب همه  
اعمالم را هماهنگ با احکام خدا انجام دادم و کردار بدم را  
اصلاح کردم.] (۲۰)

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

پس او در یک زندگی خوش و پسندیده ای است. (۲۱)

# فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

در بهشتی برین (٢٢)

## قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ

که میوه هایش در دسترس است. (۲۳)



كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ

[به آنان گویند:] بخورید و بیاشامید، گوارایتان باد به سبب

اعمالی که در ایام گذشته انجام دادید؛ (۲۴)

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتِ  
كِتَابِيهِ

و اما کسی که پرونده اعمالش را به دست چپش دهند، می  
گویند: ای کاش پرونده ام را دریافت نمی کردم، (۲۵)

وَلَمْ أَذِرْ مَا حِسَابِيهِ

و نمی دانستم حساب من چیست؟ (۲۶)

يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ

ای کاش همان مرگ اول [که مرا از دنیا به آخرت انتقال داد]  
کارم را یکسره می کرد [و در نیستی ابد قرارم می داد،] (۲۷)



مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيهِ<sup>س</sup>

ثروتم عذاب را از من دفع نکرد، (۲۸)

هَلَّاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهُ

قدرت و توانم از دست رفت. (۲۹)

حُدُوهُ فَغُلُوهُ

[فرمان آید] او را بگیریید و در غل و زنجیرش کشید، (۳۰)

ثُمَّ الْجَحِيمِ صَلْوُهُ

آن گاه به دوزخش دراندازید، (۳۱)



ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ

سپس او را در زنجیری که طولش هفتاد ذرع است

به بند کشید، (۳۲)

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

زیرا او به خدای بزرگ ایمان نمی آورده (۳۳)

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ

و مردم را به اطعام نیازمندان تشویق نمی کرده. (۳۴)

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ

پس امروز او را در اینجا دوست مهربان و

حمایت گری نیست؛ (۳۵)



وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسَلِينِ

و نه غذایی مگر چرکاب و کثافات [ی از بدن

اهل دوزخ!] (۳۶)

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ

که آن را جز خطاکاران نمی خورند. (۳۷)

فَلَا أُفْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ

پس سوگند یاد می کنم به آنچه [از محسوسات]

می بینید، (۳۸)

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ

و آنچه [از غیر محسوسات] نمی بینید، (۳۹)



إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

بی تردید این قرآن، گفتار فرستاده ای بزرگوار است، (۴۰)

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمِنُونَ

و آن گفتار یک شاعر نیست، ولی جز اندکی

ایمان نمی آورید، (۴۱)

وَلَا يَقُولِ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ

و گفتار کاهن هم نیست، ولی جز اندکی

متذکر نمی شوید. (۴۲)

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

نازل شده از سوی پروردگار جهانیان است. (۴۳)



وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ

و اگر [او] پاره ای از گفته ها را به دروغ بر

ما می بست، (۴۴)

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ

ما او را به شدت می گرفتیم، (۴۵)

ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ

سپس رگ قلبش را پاره می کردیم؛ (۴۶)

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ

در آن صورت هیچ کدام از شما مانع

از عذاب او نبود، (۴۷)



وَإِنَّهُ لَتَذِكْرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

بی تردید این قرآن، وسیله پند و تذکری برای پرهیزکاران

است. (۴۸)

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ

و ما به یقین می دانیم که از میان شما انکارکنندگانی

هست. (۴۹)

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ

و این انکار قطعاً مایه حسرت کافران است، (۵۰)

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ

و بی تردید این قرآن، حقی یقینی است. (۵۱)



فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس بہ نام پروردگارت تسبیح گوی. (۵۲)